

and the medical ethics of the Chinese people. In this paper, we will first introduce the traditional Chinese culture and its influence on the medical ethics of the Chinese people.

The Chinese culture is a typical traditional culture. It has a long history and a deep influence on the Chinese people. The Chinese culture is characterized by its emphasis on the family, the community, and the harmonious relationship between humans and nature. These values have been passed down through generations and have become an integral part of the Chinese people's way of life. The Chinese culture also places great importance on the concept of "ren" (humanity) and "yi" (righteousness). These values are reflected in the medical ethics of the Chinese people.

The Chinese medical ethics are rooted in the traditional Chinese culture. The Chinese believe that the human body is a microcosm of the universe. Therefore, the medical ethics of the Chinese people emphasize the holistic approach to health and illness. The Chinese medical ethics also emphasize the importance of the physician-patient relationship and the need for the physician to act with compassion and respect for the patient.

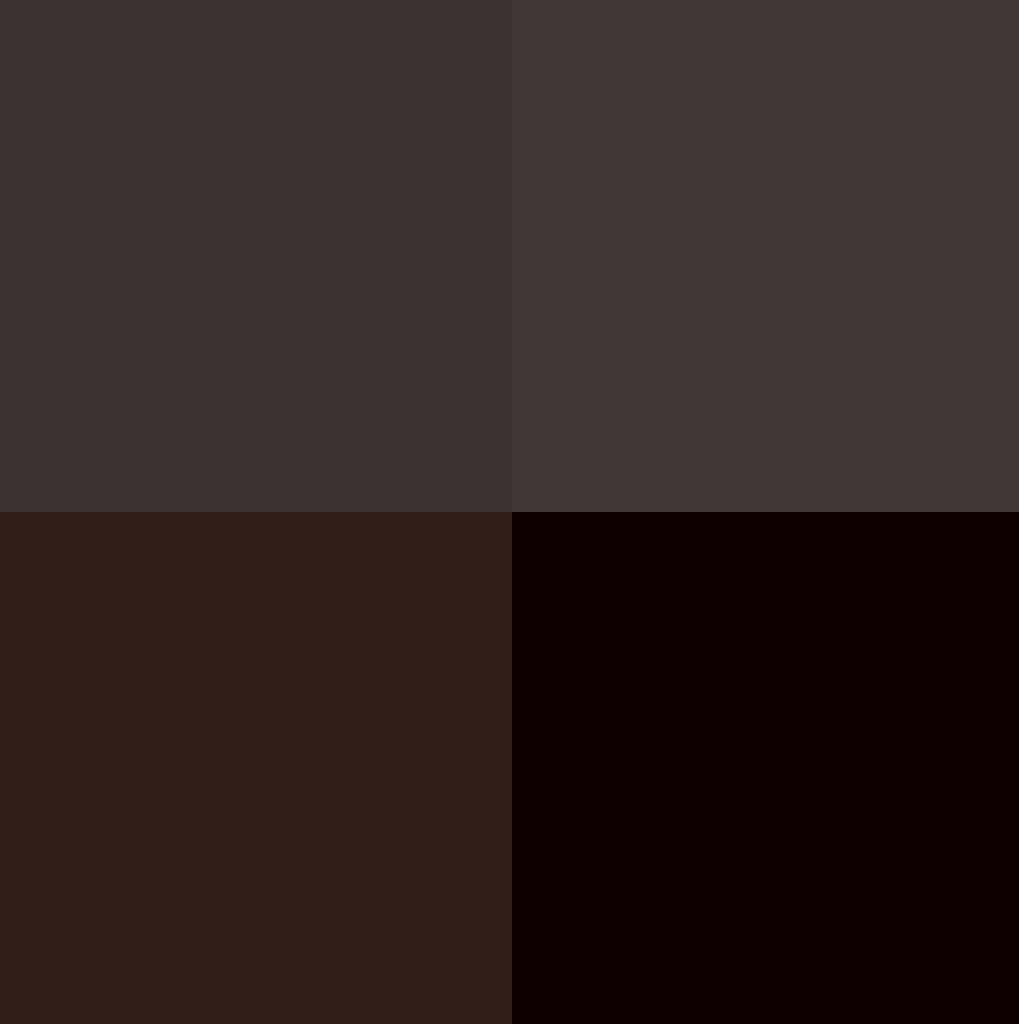
The Chinese medical ethics are also influenced by Confucianism. Confucianism emphasizes the importance of social harmony and the cultivation of virtue. The Chinese medical ethics reflect this emphasis by placing great importance on the physician's role as a moral leader and the physician's responsibility to promote the well-being of the community.

The Chinese medical ethics are also influenced by Taoism. Taoism emphasizes the importance of the natural order and the interconnectedness of all things. The Chinese medical ethics reflect this emphasis by emphasizing the importance of the physician's role as a healer who respects the natural order and the interconnectedness of all things.

The Chinese medical ethics are also influenced by Buddhism. Buddhism emphasizes the importance of the individual's spiritual development and the attainment of enlightenment. The Chinese medical ethics reflect this emphasis by placing great importance on the physician's role as a spiritual leader and the physician's responsibility to promote the spiritual well-being of the patient.

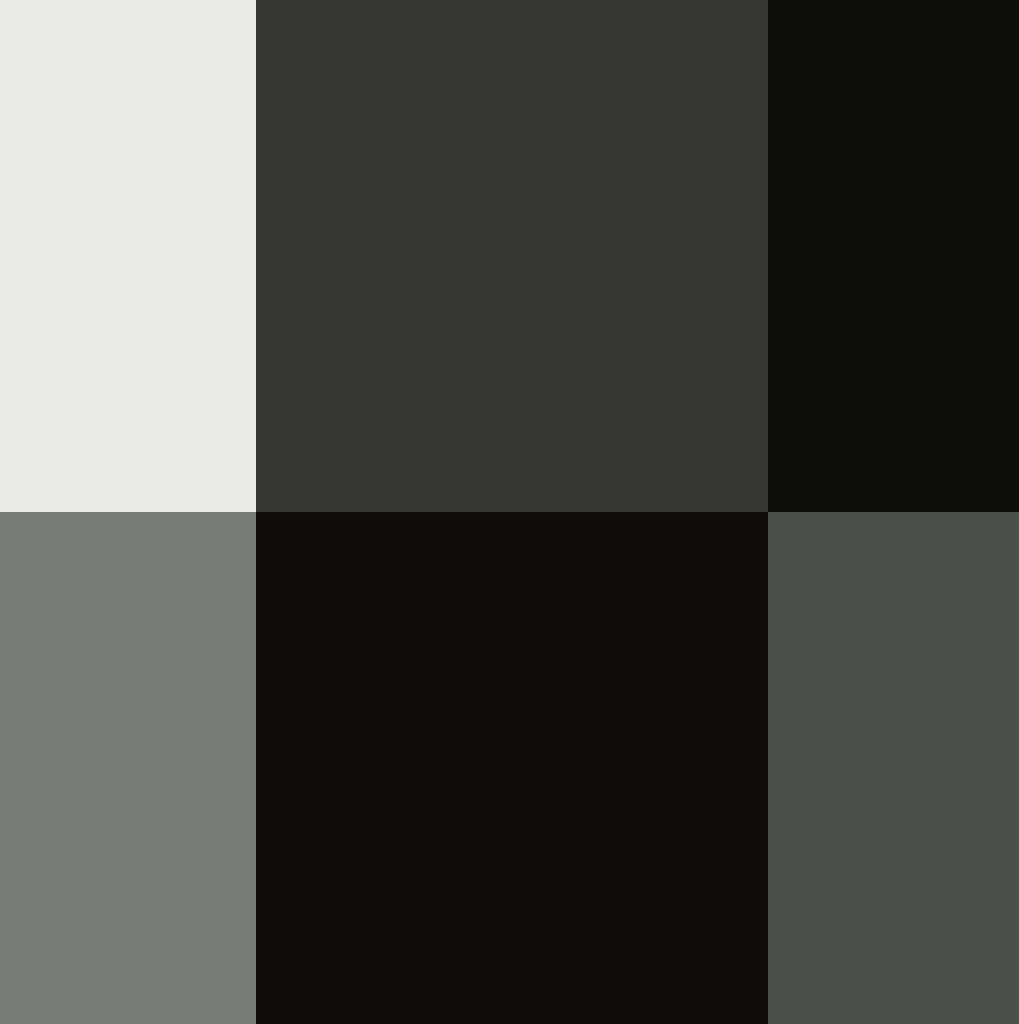
In conclusion, the Chinese medical ethics are deeply rooted in the traditional Chinese culture. The Chinese medical ethics reflect the values of the Chinese people, including the emphasis on the family, the community, and the harmonious relationship between humans and nature. The Chinese medical ethics also reflect the influence of Confucianism, Taoism, and Buddhism on the physician's role as a moral leader, a healer, and a spiritual leader.

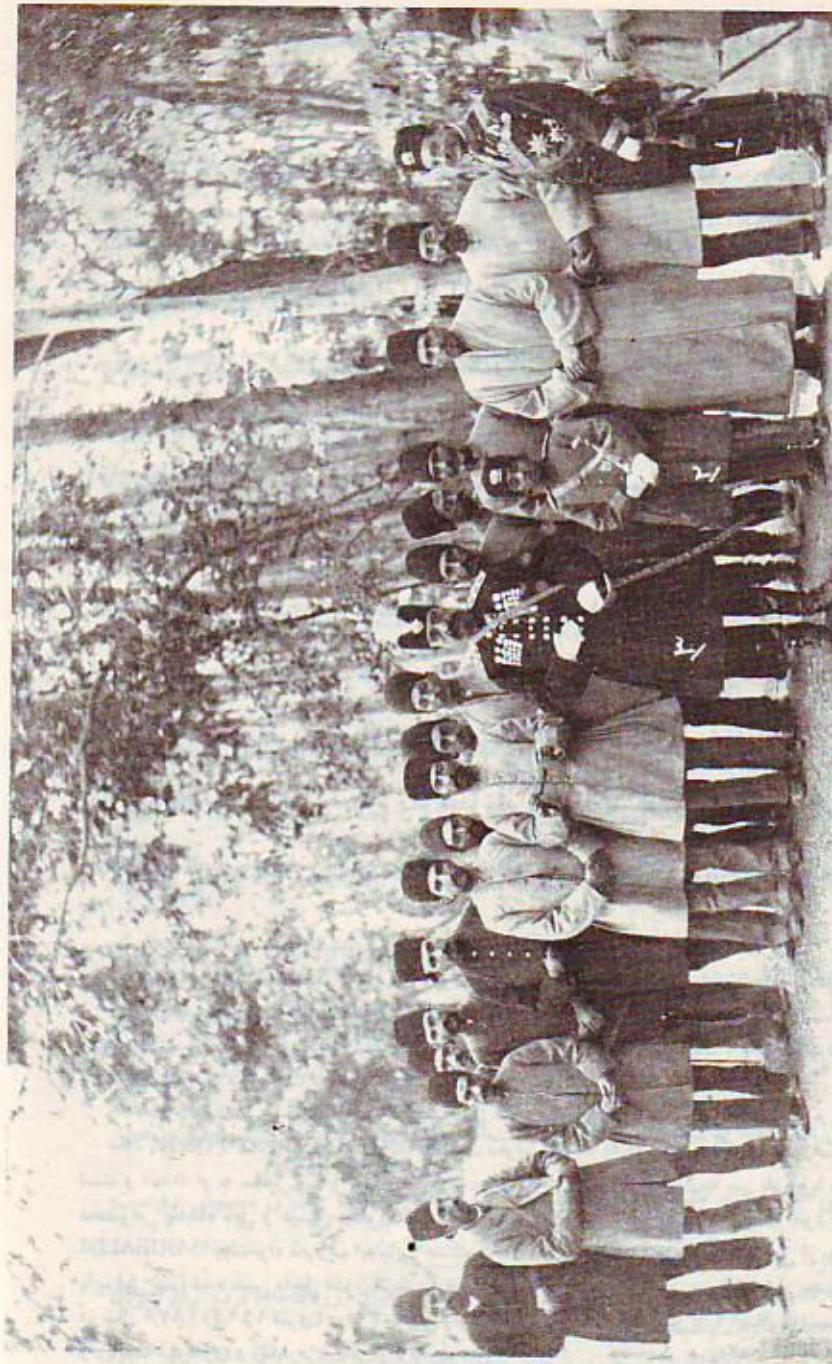

۱- کت دمونت فورت ریس شهربانی و شهرداری ناصرالدین شاه،

۲- عزیز‌السلطان، ۳- ناصرالدین شاه قاجار

بی شباخت نبود در واقع او پذیرایی می کرد ما را مشایعت کرد. خجالت کشیدم تحقیق حال او را نمایم، گویا پسر آقا بودند. کالسکه نشسته آمدیم به منزل، رفتم اندرون فامیل و بعضی از زنهای شاهنشاه شهید بودند. پس از نهار چون دعوت در قزاق خانه داشتم، رفیم درب میدان مشق که روبروی میدان توپخانه است. رفیم دیدیم هنوز بندگان اعلیحضرت شهریاری نیامده اند لیکن سپهسالار تشریف داشتند. جمعی از سواره قزاق ها صف کشیده بودند، رفیم رسیدیم به قزاق خانه، آن عمارت جدید که تازه ساخته اند. بعد رفیم بالا در آن ایوان مرتبه اول، که برای بندگان اعلیحضرت شاهنشانی ترتیب داده اند. فرنگی زیادی از زن و مرد، سفرا و غیره در طبقه اول بودند، پسرهای کوچک اعلیحضرت شهریاری بودند. نواب اعتضادالسلطنه بالباس قزاقی تشریف آورده بودند. پس از چند دقیقه علامت ورود اعلیحضرت شهریار پیدا شد. از درب میدان تشریف فرما گردیدند و بر حسب قاعده، از جلو صف قزاق گذشتند، تشریف آوردن پایین پیاده گردیدند، بعد چند تیر توپ شلیک کردند، تشریف آوردن به ایوان، سکو مانند(ی) درست کرده بودند صندلی گذاشتند در آنجا جلوس فرمودند. اتابک اعظم، سپهسالار^۱ وزیر دربار و سایر وزراء و شاهزادگان و عمله خلوت تمام حاضر بودند. بعد فرمودند قزاق مشق بکند، بعد قدری سواره مشق کردند، توپخانه مشق نمودند، پیاده مشق نمودند و شلیک کردند. پس از آن رفیم اطاق جنبی ایوان، که برای بندگان اعلیحضرت شهریاری تهیه کرده بودند و یک اطاق هم برای سایرین، در آنجا بستنی خوردیم و لیموناد^۲ (و) چای صرف کردیم. بعد رفیم آن سمت ایوان که برای اعلیحضرت شهریاری ترتیب داده بودند.

یک آلبوم که شکل اردوی قزاق در آن بود تقدیم گذاشته بودند. باز دو مرتبه

۱- وجیه‌الله میرزا، پسر عضدالدوله، و عضدالدوله پسر فتحعلیشاه است.

۲- در من اصلی: لیمونات

تشریف آوردن در همان جای اول جلوس فرمودند و فرمایش دفیله^۱ دادند. دفیله تمام شد. جنرال کاساکوفسکی^۲ آمد بالا، قدری اظهار مراحمات فرمودند. بعد جلو افتاد (و) بنده‌گان اعلیحضرت شهریاری را برد در بالا خانه‌ها به گردش، بعد از آن اسلحه خانه و ذخیره خانه و دواخانه و مریضخانه خودشان را پر زانه^۳ کردند. آب انبار خیلی خوبی ساخته بودند، نشان دادند. بعد اعلیحضرت همایونی خودشان تشریف برداشت به انبار توپخانه، آن توپ‌هایی که خودشان خریداری فرموده‌اند تماشا نمودند.

خیابان جنت گلشن را گرفتیم آمدیم تا پایین خیابان امیریه، طرف دست راست پیچیدیم، آمدیم طرف درب اندرون نایب السلطنه، پیاده شدیم رفتیم به اطاق خواجه سرور الدله، پیغام دادیم، رفت اندرون تبریک عید گفت و جواب آورد و گفت آقای نایب السلطنه در منزل منیرالسلطنه^۴ هستند. رسیدیم به درب اندرون منیرالسلطنه، رفتیم به منزل آغا سلطان خواجه، آغا سلطان خیلی خواجه معقول مؤدب خوبی است.

پنجشنبه ۱۶ شهر ذی الحجه الحرام (۱۳۱۹)

حسین خان سرتیپ آمد. بعد یک جفت اسب روسی ما، که لنگه‌اش مرده بود و لنگه‌اش را سيف الملک فرستاده بود (که) به اسب ما می‌خورد، رفتیم اسب‌هارا (تماشا) کردیم و دیدیم خیلی به هم می‌خورند، یکرنگ و یک قد.

۱ - دفیله لغت فرانسوی به معنی رژه رفتن.

۲ - کاساکوفسکی فرمانده فستی از ارتش آن روز ایران بود که (بریکاد گواره فرقان اعلیحضرت همایونی) نامیده می‌شد. این فرمانده روسی در اوخر سلطنت ناصرالدینشاه و سالیان طولانی از سلطنت مظفرالدینشاه فرماندهی فرقان را به عنده داشت. وی به درجه زمالي رسید و به دستور امپراتور به روسیه احضار گردید و در جنگ روس و زبان در جبهه کشته شد. وی کتاب سیار بازاری خاطرات سالهای خدمت خود در ایران را به رشته تحریر در آورده است.

۳ - PRESENTE پر زانه: (فرانسه) به معنی تماشی دادن، عرضه کردن، ارائه دادن.

۴ - خان منیرالسلطنه مادر کامران بیرون نایب السلطنه.

جمعه ۱۷ شهر ذی الحجه الحرام (۱۳۱۹)

بیرون آمدیم دیدیم. امیرخان آن بادبزن قوه‌یی که برای اعلیحضرت شهریاری ساخته است آورده که امروز که روز جمعه است بیریم (به) حضور. سوار کالسکه شدیم بادبزن را هم گذاشتیم در کالسکه، اسباب قوه را گفتم طبق کش ببرد درب آبدارخانه تا برسیم. آمدیم درب آبدارخانه، حسن خان هم آن چرخ بادبزن را برداشت همراه ما آمد. رفیم دیوانخانه، وارد شدیم دیوانخانه، دم نارنجستان^۱ رفیم در اطاق. به اعلیحضرت همایونی ارواحنافاده بادبزن را نشان دادیم. زیاد تمجید کردند، بعد شصت تومان انعام به امیر خان مرحمت فرمودند. رفتم منزل عین‌الدوله، دیدم شاهزاده عین‌الدوله تنها در اطاق نشسته‌اند، تبریک عید را گفتم و روبوسی کردم. بعد نقشه عمارت را دیدم شاهزاده آوردنده به من نشان دادند که شما پسند می‌کنید؟ دیدم خوب طرحی نقشه را کشیده بودند. بعد صدای توب آتش بازی شب عید غدیر شنیده شد. تقریباً یک ساعت از شب گذشته از آنجا سوار گردیدم، آمدیم منزل. گفتند امروز وزیر مختار انگلیس هم آمده بود کارت گذاشته بودند.

شنبه ۱۸ شهر ذی الحجه الحرام (۱۳۱۹)

بعد آمدیم در خانه، دیدم اوضاع غربی است، کالسکه‌های زیاد (و)

۱- بنای نارنجستان، شرقی و غربی بود و هفتاد ذرع عرض و هشت ذرع ارتفاع داشت، چهل درخت از نارنج و برقال و نارنگی و لیمو تو سرخ و دارای وپتایی و غیره در آن نشانده و عمل آورده بودند. درختها در دو سوی نهری عربیس از کاشی لامی آمی، که هر دو ذرع فاصله قواره‌یی کوچک در آن قرار داشت، درون با غچه‌های گرد کاشه شده بود و از سه تا پنج ذرع ارتفاع داشتند. از سمت شرقی ده پله طویل که باستگ ریزه‌ی الون زینت یافته بود تالار بریلان را به نارنجستان مربوط می‌ساخت. حوض بلوری که ملکه انگلستان، ویکتوریا، برای ناصرالدین‌شاه هدیه فرستاده بود به اندک فاصله‌یی رو در روی پله‌های مزبور قرار داشت و بیوته لبیز از آب صافی بود. وسط نارنجستان حوض گرد بزرگی بود که از قواره‌ی سنگی آن آب سیار می‌جوشید و ماهی‌های قرمز و سبید در آن شاور بود. درندگان صید شده به دست شاه را، که به طیزه‌های خوش طبیعی نما آماده شده بود، در طاق نشاها قرار داده بودند. چلچرا غصها و فانوس‌های گرانیها و دیوار کوب‌های گوناگون در طول نارنجستان از سقف آویخته و به دیوار کوفته بود. نارنجستان دیگری به ابعاد کوچک‌تر، از بلور، در وسط با غودنمایی می‌کرده، که کف آن از سنتگ مرمر پوشیده شده بود. چند درخت پرقال و نارنگی و لیموی شیرین از نقاط مختلف ایران آورده در آن کاشته بودند. (باداشتایی از زندگی خصوصی ناصرالدین‌شاه، دوستعلی خان معیرالمسالک)

صاحب منصب^۱ (و) اجزای سلام دیده می‌شد. چون روز عید غدیر است در خانه هم شلوغ بود. رفتیم خاکپای مبارک مشرف شویم. آقای نایب‌السلطنه^۲ و شعاع‌السلطنه و اتابک اعظم (در) حضور بودند. با اتابک قدری ایستادیم تا خلوت شد، اندرون هم سوار شدند رفته بودند خدمت اعلیحضرت همایونی مشرف شدند. میرزا علی اصغر خان رئیس و صولات بانک آمد قدری نشست، صحبت کرد (و) گفت دویست و چهل هزار نفر جمعیت مگه راتخمین زده‌اند، وبا تا سیصد نفر را از آنها کشته است. رفتم اندرون، اهل اندرون از خدمت اعلیحضرت شاهنشاهی مراجعت نمودند.

پخشنه ۱۹ شهر ذی الحجه الحرام (۱۳۱۹)

غلام‌حسن خان پیغمار آورده از جانب امین خاقان که روز سیزده بهار در نازی آباد همه سال مهمان ما بودید، امسال ما مهمان شما هستیم. در عرض سال یک مهمانی از اندرون و از ما می‌کرد، امسال آن هم عذر آورده است. گر آستانه سیمین به میخ زربزند - گمان مبرکه یهودی شریف خواهد شد.

خلاصه برای آن حرف خنک، دلتنگ شدم. من که محتاج به دو قاب نهار امین خاقان نبودم. چون فرار بود احوالات خود را بنویسم، نوشتم. وضو گرفتیم نماز خواندیم اندرون هم سوار گردیدند رفتند منزل^۳ ملکه ایران. به خیال افتادیم، برویم تاج‌الدوله^۴ را دیدن نماییم. اطاق مسکونی تاج‌الدوله غیر اطاق پذیرایی شان بود. وارد

- ۱ - در عصر فاجار و قلی از وضع واژه‌های جدید برای ارتش جدید ایران به افران صاحبمنصب می‌گفتند.
- ۲ - کامران میرزا نایب‌السلطنه، پسر ناصرالدین‌شاه، به علت علاقه‌ای که ناصرالدین‌شاه به او داشت لقب جدز خود عباس میرزا نایب‌السلطنه را به او داد.
- ۳ - فروع‌الدوله مشهور به ملکه ایران، دختر ناصرالدین‌شاه بود. معیرالمسالک می‌گوید: «خازن‌الدوله دو دختر آورد به نامهای فخر‌الدوله و فروع‌الدوله، فخر‌الدوله زنی بود سیار زیبا و ادب و شاعر، سخن شیرین می‌گفت و خط خوش می‌نوشت وی شیشه‌ی مجلد‌الدوله شده و سرانجام با او پیمان زناشویی بست. فروع‌الدوله، مشهور به ملکه ایران، زن میرزا علی خان ظهیر‌الدوله شد. (یادداشت‌هایی از زندگی خصوصی ناصرالدین‌شاه - دوستعلی خان معیرالمسالک).
- ۴ - تاج‌الدوله نخستین زن عقدی ناصرالدین‌شاه.

شدیم سلام (و) تعظیمی کردیم وزیر کرسی نشستیم. همینطور که نشسته بودند، پشت گردنش را زالو انداخته بودند.

«فاطمه خُلّه» دیوانه معروف، که توی اندرون بود، زالو آورده بود. یک جوانکی که به سن بیست و شش سال بود حبیب علی نام از خوانین ملایر آنهم آنجا بود. تاج الدوله گفت پسر برادر من است. بعد امان الله میرزا آمد. یک قدری که امان الله میرزا نشست بعد برخاستیم. امان الله میرزا، تعارف کرد، رفتیم خانه امان الله میرزا.^۱ پسری دارد امان الله میرزا، به سن، ده دوازده سال، که مشغول تحصیل است و زیاد شباهت به خود امان الله میرزا دارد.

شنبه ۲۰ شهر ذی حجه الحرام (۱۳۱۹)

سوار کالسکه شدیم رفتیم در منزل شعاع السلطنه^۲، رفتیم تو، دیدم شاهزاده در همان عمارت معروف به خورشید هست. رفتیم تعظیم کردیم نشستیم، بعد شاهزاده برخاستند دست ما را گرفتند در اطاق راه رفتند. بعد شاهزاده معتقد السلطنه^۳ وارد شد که به ملازمت شاهزاده از شیراز آمده است. در سه سال قبل فارس رفته بوده است. بعد حاجی صدر الدوله آمد، رفتیم در آن یکی اطاق (با) شاهزاده معتقد السلطنه رو بوسی کردیم رفتیم اطاق بر لیان دیدیم صندوق فرنگستان را آورده اند دارند باز می کنند، خود اعلیحضرت شهریاری در پشت شیشه دارند تماشا می کنند. آمدیم به خاکپای مبارک شرفیابی حاصل نمودیم، چون روز دوشنبه بود در خانه خلوت بود (و) غیر از عمله خلوت کسان دیگر نبودند.

۱- امان الله میرزا

۲- شعاع السلطنه: ملک متصور میرزا پسر مظفر الدین شاه

۳- معتقد السلطنه محمد حسن میرزا

بعد آمدیم در اطاق اوی بولیان قدری با موئق الدوله و آصف السلطنه^۱ صحبت داشتیم، بعد خود اعلیحضرت همایونی هم آمدند در آن کالسکه کوچک دستی نشستند که قدری در توی باغ بگردند. بعد زیر اطاق بولیان، اتابک اعظم رسید، بعد خلوت شد. بعد ما آمدیم آن سمت دیوانخانه، تا خلوت تمام شود، بعد اتابک اعظم مرخص گردیدند. قدری در دیوان خانه گردش کردند، من هم رفتم سمت در تکیه دولت سوار شوم به کالسکه یک راست آمدم به منزل، نهار آوردند خوردم در اطاق سفره خانه خوردم و در تختخواب گرفتم خوابیدم. روزنامه دیروز عصر و امروز صبح را می گفتمن (و) منشی باشی می نوشت، حسن خان پای مرا می مالید، مدتی طول کشید تا روزنامه تمام شد.

بعد نیم ساعت خوابم برد. دیدیم یکی پایم را می مالد و دارد مرا بیدار می کند بلند شدم دیدم مشهدی علی است. گفت دو نفر فرنگی از سفارت انگلیس آمده‌اند. دیدم هر دو نفر از نایب‌های سفارت انگلیس هستند. از وضع بیلاقات طهران از من پرسیدند، از لار و شهرستانک، از هوایش (و) از شکارش؛ جهت آنها تعریف کردم. فارسی کم می دانستند، می گفتند امسال خیال داریم برویم سمت دماوند و شکار «آرقلی»^۲ و ماهی بکنیم.

مدتی نشستند صحبت کردند، حرکت کردند (و) رفته... رفته اندرون. به سلامتی خیال دارم وقتی که رفته بیلاق، روی این سه اطاق خوابگاه (را) که داریم برداریم (و) یک سالن^۳ بزرگ درست کنیم که خبلی لازم است. قدری با آمیرزا آقا خان طراحی و معماری کردیم. قدری که صحبت کردیم آقای سلطان‌العلماء تشریف آوردند، ما هم ملتفت نبودیم سربازها جلو ایشان را گرفته بودند. بعد دیدم مشغول یک

۱- آصف السلطنه مهدی خان فراشی

۲- آرقلی: آرقالی فوج وحشی

۳- در متن اصلی: سالان

و دو کردن هستند، رفیم جلو عذرخواهی کردیم. این‌ها ترک هستند و سرباز، نشناختند.
سربازها، زیاد اسباب خجلت ما شدند.

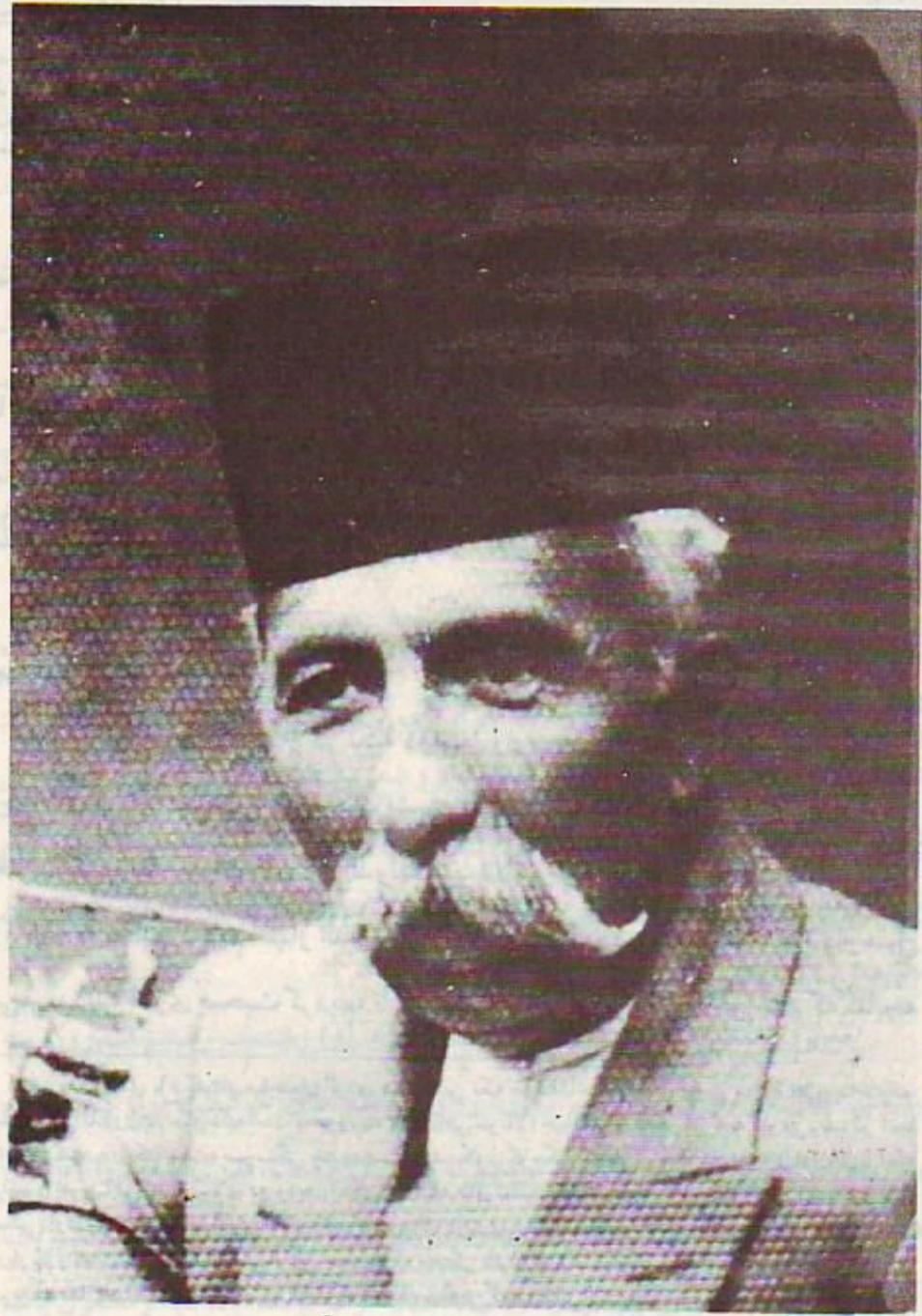
سه شنبه ۲۱ شهر ذی حجه الحرام (۱۳۱۹)

جو جوق خانم آمده بود برای خواهر جو جوق خانم انعام می‌خواست، دادیم. ما با جهانسوز میرزا، باز صحبت می‌کردیم اول از احوالات قدیم می‌گفت از فرض مستوفی‌المالک می‌گفت که دو سال است در فرنگستان است، باز نود هزار تومان مقروض شده است.

چهارشنبه ۲۲ شهر ذی حجه الحرام (۱۳۱۹)

سوار کالسکه شدم، از در تکیه دولت^۱ وارد در خانه شدم، احتساب‌الملک را زیر اطاق بر لیان دیدیم روی نیمکت نشسته است. گفت اتابک تازه رفته پیش شاه، خلوت کرده‌اند. بعد اتابک، عین‌الدوله، سپه‌سالار، مشیر‌الدوله از خدمت شاه بیرون آمدند، ما تعظیم کردیم اظهار التفات کردند. بعد رفیم حضور مبارک که نهار میل می‌فرمودند، قدری صحبت کردیم، تانهار را برچیدند، وزیر دفتر را خواستند که کتابچه

۱- «در انتهای باغ گلستان ساختمان گردی هست. این تکیه یا تماشاخانه را برای مراسم سالانه تعزیه ساخته‌اند. صندوق سنگی مدواری در میان تکیه است که به وسیله پله و راهی سر بالا. حیواناتی را که در تعزیه به کار می‌برند، در آنجا وارد می‌کنند. در پک سمت، منبر سنگی بلندی است مانند سکوی کوچکی که ملاً از آنجا کار تعزیه را اداره و یا آنکه مراسم را تعریف می‌کند. بر بالای دو ردیف سنگی سه طبقه طلاق نماست که با آجر به طرز جالی فرش کرده‌اند و طاق سیکی دارد. این حجره‌ها به قدری طالب دارد که عایدات درباری هر ساله مبلغ ۴۲۰ لیره افزایش می‌یابد و این وجه را درباریها و اعیان می‌پردازند. بعضی از این حجره‌ها که مختص یانون حرم است پرده سبز دارد. اصلًا در نظر بود گنبدی هم بر آن سازند، اما بعد معلوم شد که پایه این ساختمان سنگینی گنبد را کافی نیست، از این‌رو میله‌های انصب کردند و هر وقت مراسم تعزیه برگزار می‌شود، برای جلوگیری از تابش آفتاب بر آن روپوش می‌کشند که درست میان کاری است که در آنچه تابش را می‌گردند. هر گاه نمایش ناشام طولانی شود به هزاران شیع، که در شمعدان‌های بلوورین بر دیوارها هست، روشنایی فراهم می‌شود. یک چندی هم نور بر قبه کار اختاد که بعد انصراف حاصل شد، با آنکه شاید درست از عهدۀ این کار بر نیامدند».

میرزا حسن خان مستوفی الملک دوم، یازده بار نخست وزیر و ۱۵ بار وزیر شد و در سال ۱۳۱۱ هجری شمسی در ۶۰ سالگی درگذشت